

Revelație

Evelin L. Ș. Andrei

Mușc din tine ca din pâine;
Tu, pe mine, doar mă sorbi
Din priviri, ca pe un bine,
Ce ți-e teamă să-l aprobi.

Să nu crezi că nu 'nțeleg
Limbajul privirii tale,
Ce mă imploră să neg,
C-am fi precum două zale.

Și-nțeleg și a ta teamă,
Căci doar este pe măsura
Dragostei ce te blesteamă,
Că nu îți ascuți natura.

Intuiesc și de ce taci,
Când îmi urlu-aprins iubirea...
Parcă-ai vrea să mă provoci,
Să scot la tine securea...

Să vezi dacă sunt în stare,
Să-ți despic în două teama,
Să te fac să-mi dai crezare,
Că nu m-aș pune cu karma.

Deși, eu ți-o spun direct:
N-aș putea trăda iubirea!
Oi fi eu puțin defect ,
Dar sigur îmi știu menirea.